

Stop den skingre tone i debatten om Forældreansvarsloven!!! Det gælder børnenes sikkerhed ikke forældrenes rettigheder.

Michael Jannerup lægger i Berlinske Tidende d. 29.05 2009, op til debat om Forældreansvarsloven fra 2007 ved at dreje debatten i retning af, at det er Dansk Kvindesamfund og netværket Barnets Tarv, der er imod skilsmissefædres ret til at deltage i deres børns opvækst.

Jeg repræsenterer et andet nystartet netværk, som vi kalder Bedsteforældre mod Forældreansvarsloven og det skal gøres helt klart, at det ikke er et netværk, hvis formål er at forhindre børn i at have 2 forældre eller at forhindre skilsmissefædre i at være omsorgsgivende gode fædre.

Formålet er at beskytte børn mod samvær med den gruppe af samværsforældre, som af forskellige grunde, mænd som kvinder ikke er egnede til at være alene med deres børn i længere tid. Jeg appellerer hermed til de gode omsorgsgivende fædre om ikke at solidarisere sig med voldelige mænd og mænd med grænseoverskridende og social afvigende adfærd. En del af disse mænd er ”pæne mænd” uden voldsdomme, men med en intimiderende adfærd overfor barnets mor såvel som barnet. Kvinder, som er svært alkoholiserede eller har psykiske problemer, skal naturligvis heller ikke være primær omsorgsperson eller have barnet alene i længere tid.

I min tid som sundhedsplejerske fra 70'erne til midt i halvfemserne, så jeg, hvordan fædre deltog mere og mere i pligter i hjemmet og blev mere nærværende i børnenes pasning og ve og vel. . Mændene lå og gispede på rulle madrasser til fødselsforberedelse, og de fædre, som skulle på arbejde næste dag, måtte op om natten for at ”holde” ammeputen eller blot vise sympati. En ny tid var i sandhed indvarslet. Det blev også klart, at nogle fædre var bedre til at passe deres børn end nogle af mødrene. Det er jo svært at være bedre forælder end de forældre var, som man selv er blevet passet af.

Når den ene af forældrene i et parforhold er svag i sin forælderevne, kompenseres der ofte af den anden forælder, miseren opstår, når de går fra hinanden. Er det så forældrenes ret til samvær med barnet, eller er det barnets ret til en stabil og tryk barndom?

Loven siger, at det er det sidste, men forvaltes som om, det er det første, fordi man har sat lighedstegn mellem barnets bedste og samvær med 2 forældre.

Mit udgangspunkt er faktisk, at når de fleste forældre er i stand til at finde en frivillig ordning om samvær med børnene, så er det jo så fint og godt og helt sikkert også bedst for børnene. Vi kan så et andet sted diskutere om en 7/7 ordning er godt for et barn. Jeg har mine tvivl, men hvis forældrene er gode til at samarbejde og selv har besluttet det, så er tiden jo til, at det skal afprøves. Hvis det gode samarbejde ikke er til stede, mener jeg, at det er direkte skadeligt for barnet at blive fanget i denne konflikt.

Den præcise procent af den danske befolkning, som er blevet forælder, uden at have de fornødne personlige egenskaber til at varetage opgaven, vides ikke, men jeg mener, at der skjuler sig en social afvigende person med grænseoverskridende eller voldelig adfærd, ofte et menneske, som er rasende og hævngherrig, bag de fleste af de sager, hvor den anden forælder ikke ønsker, at barnet skal udsættes for samvær alene.

Vi taler om helt små børn, som endnu ikke har et sprog og ikke er i stand til at sige fra og beskytte sig, som bliver med fogdens hjælp fjernet fra deres hjem for at tilgodese den biologiske forælder, som har samværsret, til trods for at der står i betænkningen til loven, at det er barnet som har ret til samvær og *ikke* forælders ret.

Det kunne tænkes, at barnet gerne ville administrere sin ret på en anden måde end en deleordning eller tvungen samvær under skrig og skrål.

De fleste forældre vil jo gerne have en anden at dele ansvaret for barnet med, at blive aflastet ind i mellem, og er godt klar over, at det er godt for et barn at have både en far og en mor.

Når en forælder stritter imod, er der sikkert en grund. Min erfaring er, at myndighederne er så forhåbende på, at få loven til at virke, så den bekymrede forælder bliver mistænkeliggjort, og argumenter bliver fejlet til side, og derfor er vi nogle som arbejder på at få ændret forældreansvarsloven inden der kommer lig på bordet, som i England.

Når primæromsorgspersonen gør opmærksom på, at samværsforælderen ikke er i stand til at varetage selv helt elementær barnepleje, og barnet selv på alle tænkelige måder protesterer, fortæller om vold og grænseoverskridende adfærd fra samværforælders side, vælger man fra myndighedernes side at opfatte primæromsorgspersonens bekymring som samværschikane og barnets udtalelser, som noget det er blevet manipuleret til at sige.

Konsekvensen af dette er, at barnet står helt retsløst i disse sager.

Samværforælderen beder om hjælp til at få barnet udleveret via fogedretten, og primæromsorgspersonen mistænkeliggøres og nærmest kriminaliseres, og barnet bliver tiltagende forstyrret i sin adfærd.

Jeg er ikke mod ligestilling ej heller barnets ret til en far og mor, men ikke for enhver pris og ikke i alle tilfælde. Loven bør revideres, så børnene atter kan beskyttes mod krænkerer!!

Jeg håber, at Michael Jannerup også vil kæmpe for, at hans børn kan blive beskyttet skulle det blive nødvendigt!

Ulla Nerenst

Tidligere sundhedsplejerske, antropolog og psykiatrisk sygeplejerske.

Medstifter af interessegruppen Bedsteforældre mod Forældreansvarsloven.

Munkerup d.04.06. 2009